

Je raadt het nooit

Je raadt het nooit

Je raadt het nooit

Je raadt het nooit

Je raadt het nooit



Een gemeenteraad wordt door de inwoners van een gemeente gekozen en is het hoogste bestuursorgaan in de gemeente. De gemeenteraad geeft aan wat er in een gemeente moet gebeuren en ziet toe op het werk van de burgemeester en wethouders. De raad van Het Hogeland bestaat uit 29 raadsleden. Maar wie zijn zij? Wat drijft hen om raadslid te zijn? En wie is eigenlijk de mens achter de lokale politicus? Je raadt het nooit!

Ik ben Nico Werkman, geboren in 1956 en zit sinds 1994 in de gemeentepolitiek. Tot halverwege 2015 was dat voor het CDA. Daarna deed ik dit op persoonlijke titel, dit is in 2019 de partij Hogeland Lokaal Centraal geworden. Ik ben alleenstaand en woon in Baflo. Ik ben geboren in Groningen, opgegroeid in Warffum en woon al vanaf 1968 in Baflo.

Politiek heeft altijd mijn interesse gehad

Ik heb altijd (ruim 46 jaar) in gemeentelijke organisaties gewerkt. Daardoor zat ik altijd redelijk dicht tegen de politiek aan. Bij de gemeente Groningen was ik financieel beleidsmedewerker. Daarvoor heb ik bij diverse andere Groninger gemeenten gewerkt. Altijd in financiële functies. Cijfers en alles wat daarmee samenhangt hebben mijn interesse. Het opstellen van begrotingen en jaarrekeningen en 'control-activiteiten' daar voel ik me dan ook helemaal in thuis. Die expertise en belangstelling zet ik graag in als raadslid.

Met tegenzin met pensioen

Ik ben ook nog twee keer wethouder geweest in de gemeente Winsum. Daar had ik onder meer, hoe kon het

anders, de portefeuille financiën. Maar ook toen bleef ik in deeltijd werken bij de gemeente Groningen. Werk is altijd belangrijk voor me geweest. Eerlijk gezegd ben ik nu met tegenzin met pensioen.

Belangstelling voor de 'harde' sector

Ik zit niet echt voor een speciale groep inwoners in de raad. Naast financiën gaat mijn belangstelling vooral uit naar de 'harde' sector. Denk aan verkeer en vervoer, openbare werken, ruimtelijke plannen, milieu. Ik heb minder met het sociaal domein. Al met al steek ik minimaal vijftien uur per week in het raadswerk. Ik beleef er veel plezier aan. Verder ben ik ook behoorlijk actief in het verenigingsleven. Contact met mensen is belangrijk voor me. Ik ben secretaris van de Damvereniging Warffum, voorzitter van de Provinciaal Groninger Dambond, voorzitter van de Algemene Oranjevereniging Baflo en voorzitter van de stichting Uitvaartcentrum Baflo.

Veel mooie plekjes

Onze gemeente kent vele mooie plekjes. Noordpolderzijl is er één van. Maar ook Lauwersoog is een mooi gebied. Daar mag ik graag op zondagmiddag even naar toe om een visje te eten.

Irritatie bij inwoners

Ik zie een kloof tussen de politiek en de samenleving. En eerlijk gezegd, bepaalde weerstand of irritatie bij inwoners kan ik me goed voorstellen. Ik probeer mensen die mij iets vragen of waarvoor ik iets kan betekenen wel te bedienen. Het stoort me dat onze inwoners steeds weer naar het gemeentehuis moeten komen voor hetzelfde verzoek. Of geen antwoord krijgen op hun brieven. We letten als fractie daarom scherp op hoe de communicatie met onze inwoners is. Ik wil die kloof dichten.

'Contact met mensen is belangrijk voor me'

Tegen een nieuw gemeentehuis

Onze fractie heeft expliciet tegen de bouw van een nieuw gemeentehuis gestemd. Dat stond zelfs in ons verkiezingsprogramma: geen nieuw gemeentehuis! Toch gaat het door met 16 stemmen voor en 13 tegen. Bij zo iets kan ik me voorstellen dat inwoners roepen "De gemeente doet maar!". Maar ook de aardbevingsproblematiek, hoe je soms tegen muren oploopt... Bepaalde overheidsorganisaties behandelen mensen op een schandalige manier. Daar vecht ik tegen. Veel burgers met dit soort ervaringen keren zich tegen overheidsorganisaties en dat kan ik me goed voorstellen.

Leefbaarheid in kleine dorpen

Er zijn natuurlijk ook dingen waar ik wel blij van word. Het politieke spel, de onderwerpen waar ik me mee bezighoud. Als ik naar de toekomst kijk, dan is mijn wens dat de schadeafhandeling goed gaat. Dat ook erkend wordt dat bepaalde dorpen die nu buiten de schaderegeling vallen, ook erkend worden en dat daar ook een vergoeding naartoe gaat. En dat de uitholling van het voorzieningenniveau in de kleinere dorpen stopt. De leefbaarheid moet daar met goede voorzieningen in stand blijven.

